

แนวคิดการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ เพื่อระบบสาธารณสุข ในช่วงการเกิดภัยพิบัติ

เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564 ได้มีการจัดงานสัมมนาออนไลน์ในหัวข้อ “แนวคิดการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจเพื่อระบบสาธารณสุขในช่วงการเกิดภัยพิบัติ (BCM concept towards Public Healthcare System during the Disaster)” โดยความร่วมมือระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัย Jomo Kenyatta University of Agriculture and Technology (JKUAT) ประเทศเคนยา โดยการจัดงานสัมมนาออนไลน์ครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาเข้ามาร่วมบรรยาย ซึ่งนอกจากการแสดงถึงความเข้มแข็งของความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยแล้ว ยังแสดงถึงศักยภาพของการร่วมงานกันของหน่วยงานภายในด้วยเช่นเดียวกัน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และหลักสูตรสหสาขาวิชาการจัดการความเสี่ยงและภัยพิบัติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้เขียนขอแนะนำบทสรุปในประเด็นที่น่าสนใจจากงานสัมมนาครั้งนี้มาเล่าให้ท่านผู้อ่านฟังกันนะครับ

พศ.ดร.ณัฐ สิละวัฒน

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กลุ่มวิจัยระบบสารสนเทศการจัดการภัยพิบัติ
และความเสี่ยง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
<http://natt.leelawat.com>

งานสัมมนา

งานสัมมนาออนไลน์ครั้งนี้ ได้มีการเชิญผู้บรรยายที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง และให้พื้นที่ในการบอกเล่าเกี่ยวกับข้อคิดเห็นภายในมุมมองของความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกันระหว่างความต่อเนื่องของระบบสาธารณสุข และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) โดยผู้บรรยายท่านแรกคือ Prof. Dr. Watanabe Kenji จาก Nagoya Institute of Technology ประเทศญี่ปุ่น บรรยายในเรื่องของระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญ (critical infrastructure) ของประเทศญี่ปุ่น ในหัวข้อต่อมาบรรยายโดย ผศ.ดร.ณัฐ สิละวัฒน และอาจารย์ Anne Omamo ได้มากล่าวถึงประเด็นของ BCM และการบริหารธุรกิจในประเทศเคนยา ในระหว่างเหตุการณ์วิกฤติ ผู้บรรยายในกลุ่มต่อมานั้น เน้นความสำคัญในประเด็นของระบบสาธารณสุขของประเทศไทย และประเทศเคนยา ซึ่งได้ทำการบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญ ร.ต.ต.หญิง ดร.ปชานันท์ นันท์ไทยทิกุล และ ดร. Caroline Ngugi ที่ได้ให้ความสำคัญกับการทำงานของระบบสาธารณสุข ที่จะสามารถดำเนินการต่อไปได้ในระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19

เปิดประเด็น

ดร. Jing Tang อาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมหุ่นยนต์ และปัญญาประดิษฐ์ สำนักบริหารหลักสูตรวิศวกรรมนานาชาติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และอาจารย์ประจำหลักสูตรสหสาขาวิชาการจัดการความเสี่ยงและภัยพิบัติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นสมาชิกกลุ่มวิจัยระบบสารสนเทศการจัดการภัยพิบัติและความเสี่ยง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้กล่าวต้อนรับ และกล่าวถึงที่มาของการจัดการสัมมนา อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของการจัดการต่าง ๆ ระหว่างการเกิดสถานการณ์ของภัย COVID-19 และผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงที่เกิดกับระบบสาธารณสุข ในหัวข้อทั้งหมดที่จะได้มีการบรรยายนั้น มีทั้งการอธิบายถึงมุมมอง และกล่าวถึงวิธีการแก้ปัญหา และสิ่งที่อาจทำการศึกษานั้นจะทำให้เกิดประโยชน์ได้ อีกในอนาคต อีกทั้งการจัดงานสัมมนาครั้งนี้ยังเป็นส่วนสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) ในข้อที่ 3 ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคน (Good Health and Well-Being) ข้อที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (Decent Work and Economic Growth) ข้อที่ 11 สร้างเมือง และการตั้งถิ่นฐานที่ปลอดภัย (Sustainable Cities and Communities) และข้อที่ 13 ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาโลกร้อน (Climate Action) อีกด้วย

ความสำคัญของ Local Supply Chain Resilience ในการพัฒนาระบบสาธารณสุขให้มีความยั่งยืนในภาวะภัยพิบัติ

Prof.Dr.Watanabe Kenji: อาจารย์ประจำ Graduate School of Social Engineering แห่ง Nagoya Institute of Technology ได้ตอบรับการเชิญเพื่อร่วมบรรยายในฐานะผู้มีความ

เชี่ยวชาญทางด้าน BCM โดย Prof.Dr.Watanabe ได้นำเสนอถึงความสำคัญของระบบสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้การอธิบายถึง “ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญ” (Critical Infrastructure; CI) ถึงแม้ว่าในการทำงานระดับนโยบายนั้น CI จะถูกนิยาม และกำหนดให้มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละรัฐบาล โดยในส่วนของประเทศญี่ปุ่นนั้นได้มีการนิยามไว้ว่า “สิ่งที่สามารถมีผลกระทบที่สำคัญต่อชีวิตของประชาชน หรือกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น หากการทำงานเหล่านั้นต้องถูกทำให้ล่าช้า ลดความสามารถ หรือทำให้ไม่สามารถทำงานได้”

อีกทั้งในบริบทสมัยใหม่ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นนั้น ระบบโครงสร้างพื้นฐานนั้นไม่สามารถทำงานได้โดยระบบเดียว รวมถึงระบบสาธารณสุขที่เป็นส่วนหนึ่งของ CI ด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้นส่วนที่แตกต่างออกไปของ CI นั้นคือการที่ระบบล้วนมีความเชื่อมโยงกัน และมีการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อทำให้ระบบห่วงโซ่อุปทาน และกิจกรรมทางเศรษฐกิจนั้นสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน Prof.Dr.Watanabe ยังได้กล่าวถึงผลกระทบในแต่ละเหตุการณ์อันขึ้นอยู่กับการที่แตกต่างกันของ CI และสถานการณ์จากกรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันของการดำเนินงานในระบบจริง ยกตัวอย่างเช่น โรงครัวแห่งหนึ่งที่ต้องส่งอาหารเพื่อสนับสนุนให้กับทั้งโรงเรียน และโรงพยาบาลที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงในสถานการณ์ของ COVID-19

Prof.Dr.Watanabe ยังได้มีการกล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่จะเข้าไปช่วยให้เกิดการพัฒนาคความยืดหยุ่นในการดำเนินงานของระบบสาธารณสุข นอกจากนี้ Prof.Dr. Watanabe กล่าวถึงหลายตัวอย่างรวมถึงการดำเนินการโดยความร่วมมือกันระหว่างเอกชนและรัฐ โดยมี BCM เป็นฐาน (Public-Private Partnership-based BCM) การดำเนินงานอย่างเชื่อมโยงกัน และการดำเนินการฝึกซ้อมด้วยกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะจัดให้มีได้อย่างไร

อ่านต่อฉบับหน้า